

Zadeva C-3/09

Erotic Center BVBA

proti

državi Belgiji

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo hof van beroep te Gent)

„Šesta direktiva o DDV – člen 12(3)(a) – Priloga H – Nižja stopnja DDV – Pojem ‚vstopnina za kinodvorane‘ – Individualna kabina za ogled filmov po izbiri“

Povzetek sodbe

Davžne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Možnost držav članic, da uporabijo nižjo stopnjo za nekatere dobave blaga in opravljanje storitev

(Direktiva Sveta 77/388, Priloga H, kategorija 7, prvi odstavek)

Pojem vstopnina za kinodvorano iz Priloge H, kategorija 7, prvi odstavek, k Šesti direktivi 77/388 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/4, je treba razlagati tako, da ne zajema plačila, ki ga izvede potrošnik, da bi lahko sam gledal enega ali več filmov ali odlomke filmov v zasebnem prostoru, kakršne so individualne kabine za ogled.

Poleg tega, da je treba pojem vstopnine za kinodvorano razlagati v skladu z običajnim pomenom teh izrazov, je namreč različen dogodkom in objektom, ki so naštet v Prilogi H, kategorija 7, prvi odstavek, skupno zlasti to, da so javnosti dostopni na podlagi predhodnega plačila vstopnine, ki vsem osebam, ki jo plačajo, daje pravico, da skupaj uporabljajo kulturne in razvedrilne storitve, ki so značilne za te dogodke ali objekte.

(Glej točke 16, 17, 19 in izrek.)

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 18. marca 2010(*)

„Šesta direktiva o DDV – člen 12(3)(a) – Priloga H – Nižja stopnja DDV – Pojem ‚vstopnina za kinodvorane‘ – Individualna kabina za ogled filmov po izbiri“

V zadevi C-3/09,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo hof van beroep te Gent (Belgija) z odločbo z dne 23. decembra 2008, ki je prispela na Sodišče 8. januarja 2009, v postopku

Erotic Center BVBA

proti

državi Belgiji,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi C. Toader, predsednica senata, K. Schieman (poročevalec) in P. Kriš, sodnika,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 28. januarja 2010,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Erotic Center BVBA J. van Besien, odvetnik,
- za belgijsko vlado M. Jacobs, zastopnica,
- za Evropsko komisijo D. Triantafyllou in W. Roels, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago pojma „kinodvorana“ iz Priloge H, kategorija 7, k Šesti direktivi Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL L 145, str. 1), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/4/ES z dne 19. januarja 2001 (UL L 22, str. 17, v nadaljevanju: Šesta direktiva).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Erotic Center BVBA (v nadaljevanju: E. Center) in državo Belgijo v zvezi z uporabo ali neuporabo nižje stopnje davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV) za zneske, ki jih E. Center prejme pri uporabi individualnih kabin za ogled filmov, ki so v prostorih te družbe.

Pravni okvir

Zakonodaja Unije

3 Člen 12(3)(a) Šeste direktive določa:

„Splošno stopnjo [DDV] določijo vsaka država članica kot odstotek od davčne osnove in je enaka za dobavo blaga in za opravljanje storitev. [...]

[...]

Države članice lahko uporabljajo tudi eno ali dve nižji stopnji. Te stopnje se določijo kot odstotek od davčne osnove, ki ne sme biti nižji od 5 % in se uporablja samo za dobave kategorij blaga in storitev iz Priloge H.“

4 V Prilogi H k Šesti direktivi, naslovljeni „Seznam dobav blaga in storitev, za katere se lahko uporabljajo nižje stopnje DDV“, je naštetih več kategorij. V kategoriji 7 te priloge je navedeno:

„Vstopnine za prireditve, gledališča, cirkuse, sejme, zabavišča, koncerte, muzeje, živalske vrtove, kinodvorane, razstave in podobne kulturne dogodke in objekte.

Sprejem radijskih in televizijskih programov.“

Nacionalna ureditev

5 Člen 1(1) kraljevega odloka št. 20 z dne 20. julija 1970 o določitvi stopnje davka na dodano vrednost in določitvi delitve blaga in storitev v skladu s to stopnjo (v nadaljevanju: kraljevi odlok št. 20) določa, da se DDV obračuna po nižji, 6-odstotni stopnji za blago in storitve iz tabele A priloge k navedenemu odloku.

6 Pod naslovom XXVIII navedene tabele A so našteje te storitve:

„Podelitev pravice do dostopa do kulturnih in športnih objektov ter objektov za razvedrilo in podelitev pravice do njihove uporabe, razen:

- a) pravice do uporabe avtomatskih naprav za razvedrilo;
- b) dajanja na razpolago premišnin.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

7 Davčni organi so 15. septembra 2004 v prostorih družbe E. Center opravili pregled v zvezi z uporabo predpisov s področja DDV v obdobju od 1. januarja do 30. junija 2004. Po tem pregledu so 9. novembra 2004 sestavili zapisnik in izdali odločbo o odmeri davka v breme družbe E. Center, ker naj bi ta za prejemke od dajanja na voljo kabin za ogled napačno uporabila nižjo, 6-odstotno davčno stopnjo DDV, namesto splošne, 21-odstotne. Družbi E. Center je bilo tako naloženo plačilo 48.454,36 EUR in 4840 EUR, kar ustreza DDV, ki naj bi se mu izognila, oziroma globi.

8 Potem ko je bil 24. decembra 2004 družbi E. Center vročen poziv za plačilo navedenih zneskov, je ta 22. marca 2005 zoper navedeni poziv vložila nižnostno tožbo pri rechtbank van eerste aanleg te Brugge. Ker je bila ta tožba zavrnjena s sodbo z dne 10. septembra 2007, je družba E. Center pri hof van beroep te Gent vložila pritožbo zoper to sodbo.

9 Družba E. Center pred navedenim sodiščem trdi, da spadajo zadevne kabine za ogled v kategorijo „kulturnih in športnih objektov ter objektov za razvedrilo“ v smislu naslova XXVIII tabele A priloge h kraljevemu odloku št. 20, zato je treba zlasti te kabine označiti za „kinodvorane“ v smislu kategorije 7 Priloge H k Šesti direktivi, kot naj bi o tem odločila tudi nizozemska sodišča. Po mnenju družbe E. Center naj število sedišč, vrsta predvajanega filma ali tehnika predvajanja pri tej

opredelitvi ne bi bili upoštevni.

10 Belgijska vlada pa nasprotno meni, da storitve, ponujene v navedenih kabinah, ustrezajo pojmu „avtomatske naprave za razvedrilo“ v smislu navedenega naslova XXVIII, saj se predvajanje filma v njih za?ne z vstavitvijo kovancev v napravo z možnostjo menjavanja filmov. Po mnenju belgijske vlade poleg tega teh kabin ni mogo?e opredeliti kot „kinodvorane“, saj niso prostori, v katerih lahko skupina oseb skupno gleda le en film, katerega predvajanje se za?ne brez posredovanja gledalcev, ki so poleg tega zanj vnaprej pla?ali vstopnino.

11 Predložitveno sodiš?e poudarja, da je belgijski zakonodajalec s sprejetjem naslova XXVIII tabele A priloge h kraljevemu odloku št. 20 uporabil možnost iz ?lena 12(3)(a) Šeste direktive v povezavi s Prilogo H, kategorija 7, k tej direktivi, tako da je treba ta naslov XXVIII razlagati tako, da zajema zlasti kinodvorane v smislu te kategorije 7. Navedeno sodiš?e meni, da potreba po taki razlagi nacionalnega predpisa, ki je v skladu s Šesto direktivo in enotnimi pojmi, ki so zna?ilni zanjo, pomeni, da ?e je treba zadevne kabine šteti za kinodvorane v smislu navedene direktive, jih ni mogo?e opredeliti za avtomatske naprave za razvedrilo v smislu navedenega naslova XXVIII in je treba zanje treba uporabiti nižjo, 6-odstotno dav?no stopnjo.

12 V teh okoliš?inah je hof van beroep te Gent prekinilo odlo?anje in Sodiš?u v predhodno odlo?anje predlo?ilo to vprašanje:

„Ali je treba kabino, ki se jo da zakleniti in v kateri je prostora le za eno osebo ter v kateri lahko ta oseba na televizijskem zaslonu gleda filme proti pla?ilu, pri ?emer ta oseba sama za?ne filmsko predvajanje z vstavitvijo kovancev in lahko izbira med razli?nimi filmi ter lahko v ?asu, za katerega pla?a, neprestano spreminja izbiro predvajanega filma, obravnavati kot ‚kinodvorano‘ v smislu [kategorije 7] Priloge H [k Šesti direktivi]?“

Vprašanje za predhodno odlo?anje

13 Kot je razvidno iz besedila Priloge H, kategorija 7, prvi odstavek, k Šesti direktivi, ta ureja „vstopnino“ za razli?ne kulturne in razvedrilne dogodke in objekte, ki so v njej naštetih (glej sodbo z dne 23. oktobra 2003 v zadevi Komisija proti Nem?iji, C?109/02, Recueil, str. I?12691, to?ka 25), med katere spadajo tudi „kinodvorane“.

14 Ker v Šesti direktivi ni opredelitve pojma vstopnine za kinodvorano, dolo?enega v navedeni Prilogi H, kategorija 7, je treba ta pojem razlagati ob upoštevanju konteksta, v katerega je umeš?en v okviru Šeste direktive (glej v tem smislu sodbo z dne 18. januarja 2001 v zadevi Komisija proti Španiji, C?83/99, Recueil, str. I?445, to?ka 17).

15 V zvezi s tem, in kot je predhodno poudarilo Sodiš?e, iz ?lena 12(3)(a) Šeste direktive izhaja, da je uporaba ene ali dveh nižjih stopenj možnost, ki je z odstopanjem od na?ela, po katerem se uporablja splošna stopnja, priznana državam ?lanicam. Poleg tega se v skladu s to dolo?bo lahko nižje stopnje DDV uporabljajo samo za dobave blaga in opravljanje storitev iz Priloge H k tej direktivi. Vendar iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba dolo?be, ki pomenijo izjemo od nekega na?ela, razlagati ozko (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Španiji, to?ki 18 in 19 in navedena sodna praksa).

16 Iz tega je zlasti razvidno, da je treba pojem vstopnine za kinodvorano razlagati v skladu z obi?ajnim pomenom teh izrazov (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Španiji, to?ka 20, in Komisija proti Nem?iji, to?ka 23).

17 Poleg tega, in kot sta poudarili belgijska vlada in Evropska komisija, je treba opozoriti, da je razli?nim dogodkom in objektom, ki so naštetih v Prilogi H, kategorija 7, prvi odstavek, k Šesti

direktivi, skupno zlasti to, da so javnosti dostopni na podlagi predhodnega plačila vstopnine, ki vsem osebam, ki jo plačajo, daje pravico, da skupaj uporabljajo kulturne in razvedrilne storitve, ki so značilne za te dogodke ali objekte.

18 Iz navedenega je razvidno, da pojma vstopnine za kinodvorano v smislu Priloge H, kategorija 7, prvi odstavek, k Šesti direktivi ob upoštevanju običajnega pomena tega izraza in v kontekstu določbe, v katero je umeščen, ni mogoče razlagati tako, da zajema plačilo, ki ga izvede potrošnik, da bi lahko sam gledal enega ali več filmov ali odlomke filmov v zasebnem prostoru, kakršne so kabine iz postopka v glavni stvari.

19 Na vprašanje za predhodno odločanje je torej treba odgovoriti, da je treba pojem vstopnina za kinodvorane iz Priloge H, kategorija 7, prvi odstavek, k Šesti direktivi razlagati tako, da ne zajema plačila, ki ga izvede potrošnik, da bi lahko sam gledal enega ali več filmov ali odlomke filmov v zasebnem prostoru, kakršne so kabine iz postopka v glavni stvari.

Stroški

20 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

Pojem vstopnina za kinodvorano iz Priloge H, kategorija 7, prvi odstavek, k Šesti direktivi Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/4/ES z dne 19. januarja 2001, je treba razlagati tako, da ne zajema plačila, ki ga izvede potrošnik, da bi lahko sam gledal enega ali več filmov ali odlomke filmov v zasebnem prostoru, kakršne so kabine iz postopka v glavni stvari.

Podpisi

* Jezik postopka: nizozemščina.